

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/18/2024
Identifikačné číslo spisu:	6121456256
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6121456256.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: E. J., narodená XX. I. XXXX, trvale bytom S. XXXX/X, U., zastúpenej: JUDr. Peter Váchan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 5.864,08 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4Csp/78/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. mája 2023 č. k. 2CoCsp/2/2023 - 257, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 30. augusta 2021 platobný rozkaz č. k. 28Up/1407/2021, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor. Následne Okresný súd Banská Bystrica vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k odporu žalovanej a zároveň aby navrhol pokračovať v konaní voči žalovanej na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“). Právny zástupca žalobcu následne vo vyjadrení k odporu zo dňa 11. októbra 2021 navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. V nadväznosti na uvedené Okresný súd Banská Bystrica postúpil spor Okresnému súde Vranov nad Topľou ako súdu príslušnému na konanie podľa CSP.

2. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom sp. zn. 4Csp/78/2021 - 185 zo dňa 29. marca 2022 žalobu o zaplatenie istiny 5.864,08 eura s príslušenstvom zamietol. Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov sa rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Citujúc ustanovenia § 261, ods. 6, písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 39, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1 až 3, 5, 8 a 9, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto

konania uviedol, že v prvom rade sa musel zaoberať aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

3. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 24. mája 2023 sp. zn. 2CoCsp/2/2023 - 257 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Stranám nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd mal za to, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 CSP potvrdil. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, aby písomná výzva (banky) po tom, čo bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok úveru, sa dostala, resp. mohla dostať do dispozičnej sféry žalovanej. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval, že v danej veci nemožno dospieť k inému právnomu záveru než k tomu, že pohľadávka nebola na žalobcu platne postúpená. Táto skutočnosť má za následok nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu uplatňovať bankovú pohľadávku.

3.1. K žalobcom vznesenej námietke rozsúdenej veci, ktorá spočívala v tom, že poverenie podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z., a teda zriadenie prístupu k elektronickej schránke JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o. nie je možné stotožniť so substitučným plnomocenstvom na zastupovanie majiteľa elektronickej schránky, ktoré by zodpovedalo ust. § 16 zákona o advokácii, odvolací súd uviedol, že podľa doterajšej súdnej praxe podania, ktoré boli podpísané len podľa poverenia udeleného podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z. zamestnancom, resp. inou osobou, vyplývajúcou z tohto poverenia, nebolo možné považovať za náležite autorizované, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 78/2018 a R 49/2020. Uviedol, že tento právny názor vyžaduje, aby podania vo veci samej boli podpisované výlučne splnomocneným advokátom. Doposiaľ ustálenú súdnu prax zmenil nález Ústavného súdu SR III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12. januára 2023, kde ústavný súd dospel k záveru, že slovenské všeobecné súdnictvo sa svojim formalizmom pri takejto interpretácii vzdáva nielen racionálnej interpretácii prostriedkov elektronickej doby, ale aj príbuzným právnym kultúram, kde poukázal najmä na právnú kultúru Českej republiky, kde takéto podania hodnotia inak, ako na Slovensku. Ústavný súd v uvedenom náleze dospel k záveru, že právna úprava zákona o e-Governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k CSP. Zákon o e-Governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronickou schránkou. Súčasťou tohto oprávnenia disponovať s elektronickou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria jeden celok. Ak teda advokátka JUDr. Mária Kostolná vykonávala tieto úkony v súlade s poverením podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z., konala v súlade s tým, na čo bola advokátom JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. splnomocnená a na čo bola aj oprávnená. Samotná skutočnosť, že po technickej stránke jej bolo umožnené do elektronickej schránky advokáta vstúpiť, podpísať a odoslať správu, podpísať a odoslať podanie, len preukazujú, že splnomocnenie podľa § 16 ods. 1 zákona o advokácii bolo skutočne aj udelené. Odvolací súd uviedol, že pokiaľ by sa priklonil k výkladu, ktorý v odvolaní uviedol žalobca, došlo by neprimeraným spôsobom k obmedzeniu žalovanej ako spotrebiteľa v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že jej právo na prístup k súdu by bolo spochybnené vo svojej podstate, a preto je potrebné vyhnúť sa prehnaniu formalizmu už aj s poukazom na to, že v čase, keď bol vo veci vydaný platobný rozkaz, nevyplýva, že by sa v spotrebiteľskej veci upomínací súd zaoberal náležitosťami zmluvy o revolvingovom úvere a že by bol vyhodnocoval prijateľnosť alebo neprijateľnosť jednotlivých zmluvných podmienok. Preto odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku nepovažoval za dôvodnú.

3.2. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že žalovanej ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní trovy nevznikli a žalobca vzhľadom na výsledok konania nemá právo na ich náhradu.

4. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“).

Dovolanie podal z dôvodov podľa § 420 písm. d) CSP a § 420 písm. f) CSP. Podané dovolanie podľa § 420 písm. d) a f) CSP dovolateľ odôvodnil tým, že rozhodnutia krajského súdu, ako aj okresného súdu trpia vadou zmätočnosti z dôvodu, že vo veci sa podľa názoru žalobcu už prv právoplatne rozhodlo a vo veci sa nemohlo ďalej konať, nakoľko na strane žalovanej absentovalo právne zastúpenie na podanie odporu voči prv vydanému platobnému rozkazu.

4.1. Na podania právneho zástupcu žalovanej nemožno podľa názoru dovolateľa prihladať a tieto majú za následok, že k podaniu odporu voči platobnému rozkazu právnym zástupcom žalovanej nedošlo. V posudzovanej veci podľa názoru dovolateľa odpor autorizovala advokátka JUDr. Mária Kostolná, na základe priloženého poverenia podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z., a z uvedeného teda vyplýva, že odpor žalovanej nielen, že nebol spísaný JUDr. Petrom Váchanom, ktorého si žalovaná zvolila na zastupovanie v konaní (§ 89 ods. 1 CSP) na základe plnej moci z 8. septembra 2021 a jeho podpis absentuje aj v texte odporu, ale predmetné poverenie z 1. februára 2021 nie je ani substitučným splnomocnením advokáta advokátom (§ 89 ods. 3 CSP, § 16 ods. 1 zákona o advokácii) nakoľko neobsahuje zastúpenie v tejto konkrétnej veci. Vzťah medzi osobou JUDr. Peter Váchan a JUDr. Mária Kostolná je potrebné posudzovať ako vzťah advokát - advokát, ktorí pri výkone advokácie podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. sú povinní postupovať s odbornou starostlivosťou s poukazom na ust. § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. Podľa názoru dovolateľa ak odpor voči platobnému rozkazu podal právny zástupca žalovanej JUDr. Peter Váchan, advokát s.r.o. ale samotný odpor bol autorizovaný osobou JUDr. Mária Kostolná, ktorá na takýto úkon nebola substitučne splnomocnená a nebola ani právnym zástupcom žalovanej, tak potom podľa jeho názoru bol odpor podaný neoprávnenou osobou, ktorý bolo v zmysle § 267 ods. 2 písm. b) CSP potrebné odmietnuť, čím je platobný rozkaz právoplatný podľa § 268 CSP a tým bola založená prekážka rozsúdenej veci. V dôsledku prekážky rozhodnutej veci bolo akékoľvek rozhodnutie okresného súdu aj krajského súdu nezákonné, čím vo veci konajúce súdy nesprávnym procesným postupom znemožnili strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím je podľa názoru žalobcu naplnený aj dovolací dôvod podľa 420 písm. f) CSP.

4.2. V súvislosti s nedostatkom podpisu na podaniach žalovanej žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Ndc/10/2022, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoCsp/22/2021, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8CoCsp/30/2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/34/2022, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/56/2022 a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/17/2022. Dovolateľ v dovolaní taktiež poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Ndob/12/2020 a sp. zn. 4Ndc/5/2022. Podľa názoru dovolateľa nález ústavného súdu č. k. III. ÚS 269/2022- 30 nie je na daný prípad aplikovateľný, keďže rieši zásadne inú procesnú aj právnu situáciu pri autorizácii podaní vo veci samej.

4.3. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie a rovnako tak aj odvolací súd vo veci konali, hoci na to neboli splnené procesné podmienky. V čase vyhlásenia ich rozhodnutí už bol platobný rozkaz právoplatný, keďže odpor voči nemu bol podaný neoprávnenou osobou a tento nedostatok podania - zjavnú vadu podpisu žalovaná nezhojila. Na základe vyššie uvedeného žalobca žiada, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a 2 CSP).

5. K dovolaniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že podľa jej názoru v danom konaní nedošlo k žiadnej vade uvedenej v ustanovení § 420 CSP a preto dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi. Zároveň poukázala na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. septembra 2023 sp. zn. 2Cdo/63/2023. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 447 písm. f) CSP dovolanie odmietol a priznal jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Najvyšší súd príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

9. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Ak teda zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

10. Podľa § 420 Civilného sporového poriadku je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

12. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

13. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. d) CSP pre prekážku rozsúdenej veci (res iudicata), ktorú má zakladať v upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 28Up/1407/2021 zo dňa 30. augusta 2021, nakoľko odpor žalovanej voči platobnému rozkazu bol podaný neoprávnenou osobou. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, pričom tento dovolací dôvod mal spočívať v tom, že v súvislosti s prekážkou rozsúdenej veci je akékoľvek rozhodnutie okresného súdu aj krajského súdu nezákonné.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej aj „ZoUK“) proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

15. Podľa § 14 ods. 1 ZoUK odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v

konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa Civilného sporového poriadku.

16. Podľa § 14 ods. 2 ZoUK márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní podľa odseku 1 sa konanie zastavuje. O náhrade trov konania rozhodne súd na návrh.

17. Podľa § 14 ods. 3 ZoUK ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

18. Podľa § 420 písm. d) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

18.1. Jednou z podmienok konania je podmienka vzťahujúca sa na právny princíp ne bis in idem (nie dvakrát o tej istej veci), prejednaníu a rozhodnutiu veci nesmie brániť prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata) Prekážka právoplatne rozhodnutej veci znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. Táto prekážka nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď sa začne opätovne konať o tom istom nároku alebo stave, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

18.2. O uvedenú prekážku však v prejednávacom prípade nejde, nakoľko platobný rozkaz zo dňa 30. augusta 2021 vydaný Okresným súdom v Banskej Bystrici bol na základe podaného odporu a dispozičného úkonu žalobcu zrušený. Pokiaľ upomínací súd neodmietne odpor podaný proti platobnému rozkazu, odpor odošle žalobcovi spolu s výzvou na vyjadrenie, súčasťou ktorej je aj výzva, aby navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Po podaní odporu, ktorý upomínací súd neodmietne, je ponechané na dispozičný úkon žalobcu, či bude súd v konaní pokračovať alebo sa konanie zastaví. Ďalší procesný postup súdu v upomínacom konaní bude teda závisieť od úkonu žalobcu. Pokiaľ upomínací súd odpor postupom podľa § 12 ZoUK neodmietne a žalobca na výzvu súdu podľa § 14 ods. 1 ZoUK v 15-dňovej lehote podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa ex lege zruší, konanie sa nezastavuje a účinky podania návrhu zostávajú zachované. Nakoľko upomínací súd podaný odpor neodmietol a právnym úkonom, ktorým žalobca jednoznačne prejavil vôľu pokračovať v konaní na súde príslušnom podľa CSP došlo k zrušeniu platobného rozkazu ex lege, tento opätovne nie je možné obnoviť, ide o nezvratný stav, pričom fáza upomínacieho konania sa končí a úlohou upomínacieho súdu je ďalej postupovať v zmysle ust. § 14 ods. 3 ZoUK. Tým, že upomínací súd podaný odpor neodmietol, vyzval žalobcu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní voči žalovanej a žalobca návrh na pokračovanie v konaní podal, platobný rozkaz sa ex lege zrušil a vzhľadom na túto skutočnosť ho nie je možné považovať za rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku veci právoplatnej rozhodnutej (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Ndc/21/2024, 5Ndc/23/2024 a 1Ndc/23/2024).

18.3. Nemožno sa stotožniť ani s názorom dovolateľa, že podaný odpor bolo v čase rozhodovania upomínacieho súdu potrebné odmietnuť ako odpor podaný neoprávnenou osobou. Najvyšší súd, rovnako ako odvolací súd, na tomto mieste poukazuje na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 269/2022-30 zo dňa 12. januára 2023. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 269/2022 právna úprava zákona o e-governmente je špeciálnou úpravou vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku. Zákon o e-governmente umožňuje udelenie osobitného splnomocnenia na vstup a disponovanie s elektronickou schránkou. Súčasťou oprávnenia disponovať s elektronickou schránkou je aj možnosť odosielať a podpisovať správy, odosielať a podpisovať podania, ktoré sú prílohou týchto správ a tvoria spolu so správou jeden celok (§ 25 ods. 4 zákona o e-governmente). Ak teda advokátka JUDr. Mária Kostolná vykonávala tieto úkony, konala v súlade s tým, na čo bola advokátom splnomocnená a na čo bola oprávnená. Samotná skutočnosť, že po technickej stránke jej bolo umožnené do elektronickej schránky advokáta JUDr. Váchana vstúpiť, podpísať a odoslať správu, podpísať a odoslať podanie, len preukazujú, že toto splnomocnenie skutočne aj bolo udelené. Ak teda advokátka JUDr. Mária Kostolná vykonávala tieto úkony v súlade s poverením podľa § 23 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z.z., konala v súlade s tým, na čo bola advokátom JUDr. Peter Váchan, advokát s.r.o. splnomocnená a na čo bola aj oprávnená. S poukazom i na citované rozhodnutie ústavného súdu možno v predmetnej veci vyvodiť

záver, že v danom čase splnomocnenie udelené advokátke JUDr. Márii Kostolnej elektronicky prostredníctvom funkcie portálu slovensko.sk na účely vstupu a disponovania s elektronickou schránkou advokáta pokrývalo aj úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronickým podpisom, podpísania odporu voči platobnému rozkazu kvalifikovaným elektronickým podpisom a úkon ich odoslania súdu (obdobne aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/63/2023).

18.4. Dovolateľ v dovolaní poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Ndc/10/2022, 2Ndob/12/2020 a sp. zn. 4Ndc/5/2022. Tieto však v inom štádiu konania riešia zásadne inú procesnú situáciu, pričom majú pre strany sporu, resp. pre samotné konanie výrazne odlišný dôsledok, keď predmetné rozhodnutia nie sú meritórnymi rozhodnutiami, ale po predmetných rozhodnutiach sa v daných veciach v konaní pokračovalo na príslušných súdoch. Najvyšší súd sa v týchto rozhodnutiach ani nezaoberal otázkou prekážky právoplatne rozhodnutej veci, ale predmetom rozhodovacej činnosti bolo rozhodnutie o príslušnosti podľa § 43 ods. 2 CSP.

18.5. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolateľ neopodstatnene uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. d) CSP.

19. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19.1. Dovolateľ vymedzil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP tak, že v dôsledku právoplatného platobného rozkazu považuje rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu za nezákonné. Vzhľadom na odôvodnenie tohto rozhodnutia v bode 17. a s prihliadnutím na obsah spisu vedeného v preskúmvanej veci dovolací súd konštatuje, že dovolateľ neopodstatnene namietal, že odvolací súd v spojitosti so súdom prvej inštancie procesným postupom porušil právo dovolateľa na spravodlivý proces. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie, nemožno považovať za neodôvodnený alebo priečiaci sa zneniu zákona. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalobca sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

20. Na základe vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie odmietol postupom podľa § 447 písm. c) ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

21. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 451 ods. 3 CSP, podľa ktorého rozhodnutie o trovách dovolacieho konania nemusí byť v takomto prípade odôvodnené.

22. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.